

Jeg kan ogsaa tilføje, at der i de Op-lysninger, som foreligger, ikke er Vidnesbyrd om saadanne Tvivl, men derimod Vidnesbyrd om en helt anden Opfattelse af den kommanderende Admiral med Hensyn til Ministeriets Stilling. Det ærede Medlem vil mindes, at overfor Kommissionen har en af dem, der deltog i Flaadens Overvejelser i de Dage, Kommandør Garde, afgivet et Vidnesbyrd om, hvorledes Kommandør Garde, den kommanderende Admiral og Marineministeriets Direktør, Admiral Jøhnke, den 5. August var opfyldt af en eneste bestemt Bekymring, bevirket af de Rygter, som var kommet ud, om, at Ministeriet vilde træde tilbage. De tre Herrer talte derom, og de enedes, siger Kommandør Garde, om, at dette vilde være det farligste, der kunde ske. Netop derfor vilde de foretage en fælles Henvendelse til Ministeriet om ikke at handle saaledes. Meddelelsen om denne Betragtning fra de tre Herrer Side blev bragt mig af Direktøren for Marineministeriet, og jeg kunde paa det Tidspunkt svare ham beroligende; men jeg tror, at dette turde være Vidnesbyrd om, at Admiral Kofoed-Hansen ikke paa noget Punkt følte sig svigtet ved den Holdning, man fra Forsvarsministerens Side indtog ved den Lejlighed.

Karakteren af de Direktiver, vi gav, og hele den Tilrettelæggelse af vore militære Forhold, der fandt Sted under Krigen, var denne, at hvis der fandt Overgreb Sted, skulde der ydes Modstand med de til Raadighed staaende Midler, men at der øjeblikkelig skulde indhentes Forholdsordrer fra Landets Regering. Hvis der var foregaaet større Landgangsforsøg, vilde der følgelig ogsaa fra de militære Myndigheders Side være blevet gjort Modstand derimod, og derpaa vilde Meddelelsen hurtigst muligt gaa til Regeringen, og jeg for min Del nærer ingen Tvivl om, at da vilde Beslutningen være blevet taget fra Regeringens Side — hvis det var muligt efter Overvejelse med Repræsentanter for alle Landets politiske Myndigheder og Partier og, hvis dette ikke var muligt, paa Regeringens eget Ansvar —, og denne Beslutning vilde have være afhængig af, hvilken Karakter Angrebet maatte anses for at have haft. Hvis dette Angreb var af en saadan Karakter, at det betød, at man fra en overmægtig Stormagts Side vilde bryde ind i Danmark og lægge Danmark ind under sine Kræfter, da vilde vi have erklæret, at det var umuligt for Danmark at øve en sejrrig Modstand, og da vilde vi ikke have ofret Titusinder af danske Menneskers Liv paa Forsøg paa en haabløs Kamp. Dette er vor Opfattelse, saaledes

som den kom til Orde gennem Udtalelser baade overfor Befolkningen og overfor Rigsdagen, og som den var kendt af hele det danske Folk allerede i Tiden forud for 1914.

Det ærede Medlem vendte sig saa nærmere til min Anvendelse af Militærordningen af 1909 og pegede paa de Foranstaltningers Omfang, som havde fundet Sted. Ja, min Oppgave var, som jeg den Gang rent ud sagde overfor Rigsdagen, en loyal Gennemførelse, saaledes at denne Gennemførelse hverken skulde være Udtryk for Smaalighed eller for Overdrivelse, og saaledes, at ingen af vore Modstandere med Rette skulde kunne sige, at jeg havde misbrugt eller gjort ringere, end den efter sin Natur var, den Ordning, som var gennemført af et andet Flertal end det, jeg hørte til. Jeg agtede at benytte denne Ordning indenfor saa beskedne Rammer som muligt, og dette skete ogsaa. Men jeg fandt det tillige nødvendigt at tage Hensyn til de Anskuelse, som fandtes i andre Partier end det, jeg hørte til.

Det ærede Medlem skildrede de store Anskaffelser og de store Udgifter, 355 Millioner til Sikringsstyrken i Løbet af de 5 Aar. Nu ved det ærede Medlem lige saa godt som jeg, at dette betyder ikke, at ekstraordinære Foranstaltninger i de Aar har kostet 355 Mill. Kr. Det ærede Medlem ved, at alle de Overskridelser paa de militære Budgetter, som fandt Sted paa Grund af hele Pristigningen, er med i disse 355 Mill. Kr. Det ærede Medlem ved, at selv om der overhovedet ikke var anvendt ekstraordinære Foranstaltninger, vilde ved selve Pristigningen efterhaanden Udgifterne til vort Militærvæsen være gaaet op til 60—70 Mill. Kr. om Aaret. Men jeg siger ikke dette for at føre en Strid eller en Diskussion om, hvor meget af de 355 Mill. Kr. der skyldes ekstraordinære Foranstaltninger, og hvor meget der skyldes de Forhold, som Pristigningen medfører. Thi det er en Kendsgerning, at hele denne Udgift var en Udgift, som fulgte af to Ting, for det første den bestaaende Krigstilstand og for det andet den Militærordning, som vi havde taget i Arv fra 1909.

Men, siger det ærede Medlem, der er de store Anskaffelser. Ja, der var store Anskaffelser af Krigsmateriel og Uniformer. Hvorfor? I væsentlig Grad paa Grund af den Maade, hvorpaa Militærordningen af 1909 var blevet gennemført. Thi denne Militærordning gennemførtes saaledes, at man tilvejebragte Rammerne for Hæren, hele Systemet, Antallet af Mandskab; men man vilde ikke lægge frem for Befolkningen, hvad en virkelig Ordning af disse Forhold